

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 252

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 25 septembrie 1997

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 12 din 23 ianuarie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 1/1992 privind registrul agricol și ale Legii nr. 68/1991 privind registrul agricol.....	1-2		
Decizia nr. 148 din 3 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 1/1992 privind registrul agricol și ale Legii nr. 68/1991 privind registrul agricol.....	3-5		
			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
		1.499. — Ordin al ministrului de stat, ministrul finanțelor, pentru aprobarea listei produselor provenite din import, scutite de taxa pe valoarea adăugată, și a listei produselor provenite din import, supuse cotei de 9% T.V.A., pe poziții tarifare corespunzătoare Tarifului vamal de import al României.....	5-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 12

din 23 ianuarie 1997*)

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 1/1992 privind registrul agricol și ale Legii nr. 68/1991 privind registrul agricol

Lucian Stângu — președinte
Costică Bulai — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Doina Suliman — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Prin Încheierea din data de 6 octombrie 1995, pronunțată în Dosarul nr. 2.046/1995, Curtea de Apel Bacău — Secția de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 1/1992 privind registrul agricol și a Legii nr. 68/1991 privind registrul agricol, invocată de apelantul reclamant Ilie Petre.

Excepția a fost ridicată în cadrul apelului declarat împotriva Sentinței civile nr. 4.005 din 8 septembrie 1994, prin care Judecătoria Roman a respins ca neîntemeiată contestația formulată de reclamantul Ilie Petre împotriva Ordinului nr. 31 din 2 martie 1994, emis de prefectul județului Neamț. Prin acest ordin, Ilie Petre a fost eliberat din funcția de secretar al Consiliului Local al Municipiului Roman, începând cu data de 4 martie 1994, deoarece și-a încălcat obligațiile de muncă stabilite prin art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 1/1992.

În motivarea excepției se susține că actele normative atacate contravin prevederilor art. 15 alin. (2), art. 58

*) Vezi Motive și Decizia Curții Constituționale nr. 148 din 3 iunie 1997, publicată la pag. 5.

alin. (1), art. 107 alin. (2), art. 114 și ale art. 150 alin. (1) din Constituție.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, au fost solicitate punctele de vedere ale celor două Camere ale Parlamentului, precum și cel al Guvernului asupra excepției invocate.

În punctul său de vedere, Guvernul apreciază excepția de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 1/1992 privind registrul agricol ca întemeiată, întrucât „a fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor art. 107 alin. (3) și ale art. 114 alin. (1)–(3) din Constituție”, fără să existe o lege de abilitare pentru emiterea acestei ordonanțe.

Cât privește excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 68/1991 privind registrul agricol, Guvernul consideră că este „vădit netemeinică”.

Senatul și Camera Deputaților nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 1/1992 și ale Legii nr. 68/1991, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 1, 3 și 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția invocată.

Legea nr. 68/1991 prevede, în art. 1, că, „în scopul asigurării evidenței statistice primare din agricultură, prin hotărâre a Guvernului se introduce, începând cu data de 1 iulie 1991, un nou registru agricol”, iar în art. 2, că Decretul nr. 692/1973 privind registrul agricol, devenit Legea nr. 23/1974, se abrogă.

În conformitate cu dispozițiile art. 150 alin. (1) din Constituție, legile și toate celelalte acte normative rămân în vigoare, în măsura în care nu contravin Constituției actuale.

Prin conținutul și forma sa, Legea nr. 68/1991 nu contravine noii Constituții, astfel încât instanța de judecată competentă a apreciat justificat că această lege este în vigoare.

Guvernul a fost abilitat să emită, în domeniul registrului agricol, o hotărâre, întrucât, la data adoptării Legii nr. 68/1991, potrivit art. 6 și 7 din Legea nr. 37/1990 pentru organizarea și funcționarea Guvernului, avea competența să emită hotărâri în exercitarea atribuțiilor proprii și regulamente în aplicarea legilor, atunci când prin lege s-a prevăzut aceasta. Numai prin noua Constituție, adoptată la 8 decembrie 1991, a fost reglementată instituția ordonanței Guvernului, prevăzându-se în art. 107 că Guvernul adoptă hotărâri pentru organizarea executării legilor și ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 1/1992 privind registrul agricol și ale Legii nr. 68/1991 privind registrul agricol, invocată de Ilie Petre în Dosarul nr. 2.046/1995 al Curții de Apel Bacău — Secția de contencios administrativ.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 23 ianuarie 1997.

PREȘEDINTE,

dr. Lucian Stângu

În sensul prevederilor art. 107 și ale art. 114 din Constituție, ordonanța nu este însă altceva decât tot o hotărâre a Guvernului, prin care se poate modifica sau abroga o lege ordinară, dar nu și una organică.

Cu privire la supunerea ordonanțelor Guvernului spre aprobare Parlamentului, regula de drept comun este că ordonanțele nu trebuie supuse spre aprobare, deoarece, conform alin. (3) al art. 114 din Constituție, aprobarea este necesară numai dacă legea de abilitare o cere. În speță însă, Legea nr. 68/1991, care a dispus emiterea actului normativ atacat, nu a instituit o asemenea obligație.

Ordonanța Guvernului nr. 1/1992 nu contravine dispozițiilor art. 58 alin. (1) din Constituție, deoarece Guvernul poate adopta asemenea acte normative și în perioada de funcționare a Parlamentului, fără ca prin aceasta să se încalce atribuția Parlamentului de „unică autoritate legiuitoare a țării”. Dimpotrivă, atunci când Guvernul emite ordonanțe cu caracter de urgență, el convoacă în mod obligatoriu Parlamentul. Aceasta înseamnă că Guvernul poate adopta ordonanțe și în timpul cât Parlamentul funcționează în sesiune, nu numai în vacanțe parlamentare.

Legea nr. 68/1991 nu contravine dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât data de 1 iulie 1991, la care s-a dispus introducerea registrului agricol, a fost înlocuită, prin Ordonanța Guvernului nr. 1/1992, cu data intrării în vigoare prevăzută în art. 17 al acestei ordonanțe.

Într-adevăr, este de principiu că legea intră în vigoare la data publicării sale în Monitorul Oficial al României, excepție făcând numai acele cazuri în care norma juridică prevede o altă dată, ulterioară. În cazul de față, Ordonanța nr. 1/1992 care reglementează registrul agricol nu prevede o altă dată pentru intrarea sa în vigoare, ci dispune numai că registrul agricol existent se va înlocui pe o perioadă de 5 ani, datele completându-se anual, potrivit formularului. Rezultă deci că ordonanța Guvernului intră în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 7 aprilie 1992, fiind în concordanță cu dispozițiile art. 78 din Constituție privind intrarea în vigoare a legii.

În fine, potrivit art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate poate viza numai acele dispoziții legale de care depinde judecarea cauzei.

Din actele dosarului rezultă că reclamantul a fost eliberat din funcția de secretar al Consiliului Local al Municipiului Roman pentru neîndeplinirea în mod repetat, cu vinovăție, a obligațiilor de serviciu ce-i reveneau din dispozițiile art. 49 lit. b) și c) din Legea nr. 69/1991 privind administrația publică locală, precum și din alte acte normative, iar nu numai pentru că nu a adus la îndeplinire dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 1/1992 și ale Legii nr. 68/1991, a căror constituționalitate o contestă.

Or, sub acest aspect, excepția invocată în cauză este irelevantă.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 148

din 3 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 1/1992 privind registrul agricol și ale Legii nr. 68/1991 privind registrul agricol

Ioan Muraru — președinte
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Nicolae Popa — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Raul Petrescu — procuror
Valer-Vasilie Bică — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Ilie Petre împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 12 din 23 ianuarie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 20 mai 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților, legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 3 iunie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 12 din 23 ianuarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 1/1992 și ale Legii nr. 68/1991, ambele privind registrul agricol.

Pentru a ajunge la această soluție, instanța de fond a stabilit, în esență, următoarele:

— Legea nr. 68/1991 nu contravine noii Constituții, nefiind aplicabile deci dispozițiile art. 150 alin. (1) din Constituție;

— Ordonanța Guvernului nr. 1/1992 nu este altceva decât tot o hotărâre a Guvernului, prin care se poate modifica sau abroga o lege ordinară, dar nu și una organică; cât privește supunerea ei spre aprobare Parlamentului, se reține că regula de drept comun este aceea că această aprobare este necesară numai dacă legea de abilitare o cere, ceea ce nu este cazul în speță;

— se mai consideră, de asemenea, că nu poate fi vorba de retroactivitate, deoarece Ordonanța Guvernului nr. 1/1992 nu prevede o dată anume pentru intrarea sa în vigoare, ci dispune doar că registrul agricol existent se va înlocui pe o perioadă de 5 ani; or, de vreme ce ordonanța Guvernului a intrat în vigoare de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, art. 78 din Constituție nu a fost încălcat;

— în fine, făcându-se aplicația art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, se reține că reclamantul a fost eliberat din funcția de secretar al Consiliului Local al Municipiului Roman pentru încălcarea, cu vinovăție, a obligațiilor ce-i reveneau potrivit dispozițiilor cuprinse și în alte acte normative, nu numai în Legea nr. 68/1991 și în Ordonanța Guvernului nr. 1/1992, și, ca atare, sub acest aspect, excepția invocată este irelevantă.

Împotriva acestei decizii a declarat recurs apelantul Ilie Petre, care, în motivarea acestuia, susține, în esență, următoarele:

Adoptarea Legii nr. 68/1991 este rezultatul unei operațiuni de delegare legislativă care are caracter constituțional,

deoarece, în raport cu prevederile Constituției din anul 1965, „...delegarea legislativă putea apărea numai în favoarea Consiliului de Stat și nu și în beneficiul Consiliului de Miniștri”; potrivit art. 80 din Decretul-lege nr. 92/1990, s-a prevăzut că Parlamentul își va desfășura activitatea și ca adunare legiuitoare, fără ca textul în cauză să stabilească și posibilitatea delegării legislative în favoarea Guvernului, „astfel încât acesta să reglementeze primar relații sociale dintr-un domeniu sau altul”; Legea nr. 68/1991 nefiind o lege constituțională de revizuire a Constituției în vigoare nu putea să modifice textele ce reglementau delegarea legislativă. Așa fiind, Constituția din anul 1965 „...a fost și a rămas în întregime abrogată la data de 8 decembrie 1991, când a fost aprobată prin referendum (noua Constituție), iar delegarea legislativă conținută în Legea nr. 68/1991 era posibilă în raport cu prevederile constituționale în vigoare la data adoptării”.

Legea nr. 68/1991 a fost emisă cu încălcarea principiului neretroactivității legilor, care, chiar dacă nu era înscris în Constituția din anul 1965 sau în Decretul-lege nr. 92/1990, era prevăzut totuși în art. 1 din Codul civil, găsindu-și consacra în art. 15 din noua Constituție; or, cum legea în cauză a intrat în vigoare la data de 28 noiembrie 1991, dar dispunea introducerea noului registru agricol cu data de 1 iulie 1991, contravenea flagrant aceluiași art. 15 din Constituție. Ordonanța Guvernului nr. 1/1992, intrând în vigoare la data publicării ei, nu putea să conțină, sub raportul datei intrării ei în vigoare, prevederi contrare Legii nr. 68/1991 în virtutea căreia fusese emisă; or, potrivit art. 107 din noua Constituție, ordonanțele se pot emite numai în limitele și în condițiile prevăzute în legea de abilitare.

În consecință, cum Legea nr. 68/1991 conținea prevederi cu caracter retroactiv, ea nu-și mai putea produce efectele după intrarea în vigoare a noii Constituții.

Preambulul Ordonanței Guvernului nr. 1/1992 prevede că aceasta a fost emisă în temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituție și al art. 1 din Legea nr. 68/1991, considerată deci ca lege de abilitare; cum însă, conform art. 114 din Constituție, legea de abilitare trebuie să cuprindă domeniul și data până la care se pot emite ordonanțe, iar Legea nr. 68/1991 nu a conținut aceste elemente, rezultă că ea „nu poate constitui temei legal pentru emiterea unei ordonanțe, contravenind și prevederilor Constituției din 1991.” Ca atare, se impunea constatarea abrogării Legii nr. 68/1991 și în temeiul art. 150 alin. (1) din actuala Constituție, deoarece legile existente la data adoptării acesteia rămân în vigoare numai în măsura în care nu contravin noii legi fundamentale.

Ordonanța Guvernului nr. 1/1992 a fost și ea adoptată cu încălcarea Constituției, fiindcă a fost emisă în baza Legii nr. 68/1991 contrare Constituției și conține norme cu caracter retroactiv, deoarece a intrat în vigoare la 7 aprilie 1992, când a fost publicată în Monitorul Oficial al României, or, potrivit rubricăției pe care o introduce, înscrierile în noile registre agricole se fac pentru o perioadă agricolă începând cu anul 1992, ordonanța Guvernului prevăzând chiar obligații ce trebuiau îndeplinite înainte de data intrării în vigoare a ordonanței.

Apelantul nefiind citat, au fost încălcate prevederile art. 24 alin. (2), (3) și (4) din Legea nr. 47/1992. Astfel, solicitându-se punctele de vedere ale Camerelor Parlamentului și Guvernului, citarea părților devenea obligatorie, procedura soluționării cauzelor fără citare fiind legală doar când nu s-au solicitat aceste puncte de vedere.

Cât privește lipsa de relevanță a excepției, se susține de către recurent că judecarea cauzei depinde și de cele două acte normative a căror constituționalitate se contestă; relevanța lor în cauză este un atribut al instanței de control judiciar.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile legale care fac obiectul excepției de neconstituționalitate, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

Cât privește neconstituționalitatea Legii nr. 68/1991, este de reținut faptul că ideea avansată de recurent — Constituția din anul 1965 și-a produs efectele până la adoptarea noii Constituții — nu poate fi primită.

Este în afară de orice îndoială că, urmare Revoluției din decembrie 1989, încă din Comunicatul către țară al Frontului Salvării Naționale din 22 decembrie 1989, toate structurile de putere ale fostului regim au fost abolite. Acest fapt și-a găsit consacarea și în prevederile art. 10 din Decretul-lege nr. 2 din 27 decembrie 1989 privind constituirea, organizarea și funcționarea Consiliului Frontului Salvării Naționale și a consiliilor teritoriale ale Frontului Salvării Naționale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 4 din 27 decembrie 1989. Aceste prevederi statornesc, în mod expres, că „Sunt și rămân dizolvate toate structurile de putere ale fostului regim dictatorial”.

În aceste condiții, este de neconceput a se admite că regimul juridic al delegării legislative, cuprins în Constituția din anul 1965, mai putea fi aplicabil în anul 1991, de vreme ce vechile structuri de putere — Marea Adunare Națională și Consiliul de Stat — nu mai existau.

Cât privește Decretul-lege nr. 92/1990, art. 80 alin. 2 conține o prevedere atotcuprinzătoare lipsită de orice circumstanțiere: „Până la intrarea în vigoare a Constituției României, Parlamentul își va desfășura activitatea și ca adunare legiuitoare”. Este recunoscut atât în doctrină, cât și în practica Curții Constituționale prin Hotărârea nr. 1 din 8 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 9 septembrie 1996, că atât Decretul-lege nr. 2/1989, cât și Decretul-lege nr. 92/1990 „...au avut, neîndoielnic, caracterul unor acte cu valoare constituțională”, deși, desigur, ele nu au fost Constituții.

În consecință, competența nelimitată, ca putere legiuitoare, a Parlamentului nu poate fi pusă la îndoială, nici un text normativ cu valoare superioară neputându-se suprapune prevederilor Decretului-lege nr. 92/1990, inclusiv celor cuprinse în art. 80.

Așa fiind, adoptarea unei legi, în speță Legea nr. 68/1991, prin care se abilitază Guvernul să emită o hotărâre relativă la introducerea noului registru agricol, nu încalcă nici o prevedere constituțională, în raport de legislația existentă la data adoptării legii respective.

Este adevărat că Legea nr. 68/1991 nu a prevăzut un termen înlăuntrul căruia Guvernul urma să emită hotărârea de aplicare, după cum apare ca retroactiv termenul de introducere a noului registru agricol, care, potrivit noii legi — adoptată în noiembrie 1991 — urma să fie 1 iulie 1991.

Dar tot atât de adevărat este și faptul că nici o dispoziție cu caracter constituțional, la data adoptării Legii nr. 68/1991, nu reglementa retroactivitatea sau obligația ca

ordonanța Guvernului să fie emisă până la un anumit termen. A aplica principiul neretroactivității instituit de art. 15 din Constituție unor acte emise înainte de adoptarea ei este echivalent cu a promova tocmai retroactivitatea Constituției, ceea ce este inadmisibil.

Rămâne în discuție, din aceste prime motive de casare, analiza posibilității ca Ordonanța Guvernului nr. 1/1992 emisă de Guvern să poată conține „dispoziții modificatoare ale chiar legii speciale de abilitare”, și dacă după intrarea în vigoare a Constituției se impunea constatarea că Legea nr. 68/1991 a fost abrogată, în temeiul art. 150 alin. (1) din Constituție, fiind retroactivă, astfel cum arată recurentul, simpla retroactivitate conducând automat la neconstituționalitate.

Aceste susțineri necesită abordarea, în plan constituțional, a efectelor Legii nr. 68/1991, după 8 decembrie 1991, a regimului delegării legislative sub imperiul noii Constituții și, desigur, a implicațiilor sale în speța de față.

Este cert că în cazul în care Guvernul ar fi emis hotărârile de aplicare a Legii nr. 68/1991 înainte de adoptarea noii Constituții prin referendumul din 8 decembrie 1991, în lumina celor desprinse din prevederile art. 80 din Decretul-lege nr. 92/1990, nu existau nici un fel de dificultăți. Dar actul normativ de aplicare, Ordonanța Guvernului nr. 1, a fost adoptat în martie 1992, fiind publicat în luna aprilie a aceluiași an.

Analiza trebuie îndreptată asupra aplicabilității sau neaplicabilității art. 150 alin. (1) din Constituție, relativ la modul în care s-a reglementat și s-a realizat delegarea legislativă în cauza de față. Astfel, este incontestabil că la data promulgării Legii nr. 68/1991 — 26 noiembrie 1991 — delegarea legislativă era perfect constituțională. Se impune a se cerceta dacă prevederile acestei legi pot fi sau nu considerate ca intrând sub incidența art. 150 alin. (1) din Constituție, respectiv că legea în discuție ar contraveni noii legi fundamentale a țării.

În consecință, determinant ar putea fi socotit modul în care legea de abilitare răspunde condițiilor cerute de art. 107 și 114 din Constituția în vigoare, respectiv dacă actul de abilitare a Guvernului provine de la Parlament ca autoritate publică competentă, dacă prin legea adoptată s-au stabilit anumite condiții și, în caz afirmativ, dacă ele au fost respectate și, în sfârșit, dacă nu cumva obiectul ordonanței îl constituie o materie de domeniul legii organice.

Se constată că nici una dintre aceste cerințe nu a fost încălcată. Astfel, abilitarea a fost aprobată de Parlament, prin Legea nr. 68/1991, votată de Senat la 17 iunie 1991 și de Adunarea Deputaților la 20 noiembrie 1991. Legea nu a conținut dispoziții speciale pentru hotărârea ce urma a se emite, nici cu privire la termen, nici în legătură cu depunerea ei spre aprobare autorității legiuitoare a țării potrivit art. 114 alin. (1) și (3) din Constituție, pentru că astfel de obligații nu erau prevăzute de legislația în vigoare. Pe de altă parte, introducerea noului registru agricol nu este o problemă de domeniul legii organice.

În legătură cu faptul că art. 1 din Legea nr. 68/1991 stabilește un termen de intrare în vigoare a noului registru agricol, anterior aprobării legii, acest lucru nu atrage automat consecința neconstituționalității actului normativ respectiv, antrenând numai modificarea acestui termen în raport cu prevederile noii Constituții, găsindu-și perfect aplicația dispozițiile art. 78 din legea fundamentală.

Cât privește neconstituționalitatea Ordonanței Guvernului nr. 1/1992, motivele de casare sunt intrinsec legate de cele relative la Legea nr. 68/1991, analizate mai sus. Deci nu s-ar putea considera, între altele, faptul că retroactivitatea a legii după sinea în mod neapărat neconstituționalitate;

consecința directă a aplicării art. 78 din Constituție — în situația în care în textul ordonanței nu se prevede nici o dată a intrării sale în vigoare — o constituie faptul că prevederile ei devin obligatorii de la data publicării în Monitorul Oficial al României, respectiv 7 aprilie 1992.

În ceea ce privește calificarea categoriei juridice a actului: hotărâre, în Legea nr. 68/1991, ordonanță, în realitate, în 1992. Pornind de la principiul conversiunii actelor juridice, în raport cu noile texte constituționale în vigoare, se constată că, potrivit art. 107 alin. (2) din Constituție, hotărârile Guvernului se puteau emite, după 8 decembrie 1991, numai pentru organizarea executării legilor, iar atunci când există legi speciale de abilitare, actul guvernamental nu putea purta — potrivit art. 117 alin. (3) din legea fundamentală — decât denumirea de ordonanță, astfel că, sub acest aspect, motivul de recurs este neîntemeiat.

Faptul că la fond s-au cerut relații sau opinii din partea unor autorități publice și după aceea s-a trecut la soluțio-

narea cauzei fără citarea părților — făcându-se aplicația art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 — nu înseamnă, în mod necondiționat, că excepția nu putea fi considerată ca vădit nefondată. De altfel, nici una dintre cele două Camere ale Parlamentului nu a comunicat punctul său de vedere, iar Guvernul a apreciat chiar că, într-o anumită măsură, s-ar putea considera că excepția ar putea fi socotită întemeiată. Așadar, instanța, cu unanimitatea voturilor membrilor ei, și-a format convingerea contrară, cu totul independent de punctele de vedere solicitate, ele neavând, în această cauză, nici o înrâurire asupra soluției la care completul a ajuns în întregul său.

Este adevărat că problema relevanței Legii nr. 68/1991 este de resortul instanței de fond, dar considerentul criticat prin recurs nu a prezentat decât un aspect subsidiar, excepția fiind respinsă ca vădit nefondată pentru temeiurile pe larg expuse în prima parte a motivării deciziei, făcându-se aplicația textelor constituționale incidente în cauză.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 25 și ale art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Ilie Petre împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 12 din 23 ianuarie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 3 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Valer-Vasilie Bică

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

**pentru aprobarea listei produselor provenite din import, scutite de taxa pe valoarea adăugată,
și a listei produselor provenite din import, supuse cotei de 9% T.V.A.,
pe poziții tarifare corespunzătoare Tarifului vamal de import al României**

Ministru de stat, ministrul finanțelor,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 447/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor,

în baza prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată, aprobată și modificată prin Legea nr. 130/1992 și republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 12 decembrie 1995, cu modificările și completările aprobate prin: Ordonanța Guvernului nr. 2/1996, aprobată prin Legea nr. 101/1996, Ordonanța Guvernului nr. 21/1996, aprobată și modificată prin Legea nr. 42/1997, Ordonanța Guvernului nr. 14/1997, Legea nr. 105/1997 și prin Legea nr. 110/1997,

emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă lista produselor provenite din import, scutite de taxa pe valoarea adăugată (anexa nr. 1), și lista produselor provenite din import, supuse cotei de 9% T.V.A. (anexa nr. 2), pe poziții tarifare corespunzătoare Tarifului vamal de import al României.

Art. 2. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare la data de 1 septembrie 1997, dată de la care prevederile Ordinului ministrului de stat, ministrul finanțelor, nr. 1.101/1997 se abrogă.

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara

București, 26 august 1997

Nr. 1.101/1997

ANEXA Nr. 1

LISTA
produselor provenite din import, scutite de taxa pe valoarea adăugată,
pe poziții tarifare corespunzătoare Tarifului vamal de import al României

Nr. crt.	Denumirea categoriei de produse	Poziția tarifară
1.	Ziare, cărți și reviste	49.01 49.02 4903.00.00
2.	Pâine	1905.10.00 1905.40 1905.90.10 1905.90.30 1905.90.60 1905.90.90

NOTĂ:

Din totalitatea produselor care se încadrează la fiecare poziție tarifară, vor fi scutite de T.V.A. numai acelea care corespund descrierilor din coloana „Denumirea categoriei de produse“.

ANEXA Nr. 2

LISTA
produselor provenite din import, supuse cotei de 9% T.V.A.,
pe poziții tarifare corespunzătoare Tarifului vamal de import al României

Nr. crt.	Denumirea categoriei de produse	Poziția tarifară
1.	Animale vii din speciile bovine, porcine, ovine și caprine	01.02 01.03 01.04
2.	Păsări vii din specii domestice	01.05 0106.00.20
3.	Carne de animale și păsări domestice, inclusiv organe și măruntaie, vândute în stare proaspătă, ca preparate și conserve	02.01 02.02 02.03 02.04 0205.00 02.06 02.07 0208.10.11 0208.10.19 0208.90.10 0209.00.11 0209.00.19 02.10 0504.00.00 1601.00 16.02
4.	Pește și preparate din pește, inclusiv semiconserve și conserve, excluzând icrele	03.01 03.02 03.03 03.04 03.05 16.04
5.	Lapte, lapte praf și produse lactate	04.01 04.02 04.03 04.04 04.05 04.06 1901.10.00
6.	Ouă de păsări din speciile domestice	04.07 04.08
7.	Făină, griș, mălai, paste făinoase, biscuiți, zahăr, orez a) Orez b) Făină c) Mălai d) Griș	10.06 11.01 1102.20 1103.11 1103.12 1103.13 1103.14 1103.15

Nr. crt.	Denumirea categoriei de produse	Poziția tarifară
	e) Zahăr	17.01 17.02
	f) Paste făinoase	19.02
	g) Biscuiți	1905.30 1905.90.45
8.	Uleiuri și grăsimi comestibile	0209.00.30 0209.00.90 1501.00 1502.00 15.03 15.04 1506.00.00 15.07 15.08 15.09 1510.00 15.11 15.12 15.13 15.14 15.15 15.16 15.17 15.18 1804.00.00
9.	Medicamente de uz uman și veterinar, substanțe farmaceutice, plante medicinale, aparatură tehnico-medicală și alte bunuri destinate exclusiv utilizării în scopuri medicale, chirurgicale, dentare sau veterinare	
	a) Medicamente de uz uman și veterinar	30.01 30.02 30.03 30.04 30.06
	b) Substanțe farmaceutice	1302.19.91 1702.30.10 2519.90.10 2526.20.00 2905.43.00 2905.44.99 2906.11.00 2906.13.00 2918.11.00 2918.16.00 2918.22.00 2921.51.90 29.22 29.24 2925.11.00 2925.19.90 29.30 29.32 29.33 29.34 29.35 29.36 29.37 29.38 29.39 2940.00 29.41
	c) Plante medicinale	12.11
	d) Aparatură de tehnică medicală	90.18 90.19 9020.00 90.22 94.02
	e) Alte bunuri destinate exclusiv utilizării în scopuri medicale, chirurgicale, dentare sau veterinare	
	— articole și aparate pentru proteze dentare	9021.21 9021.29.00
	— ceruri dentare sau compoziții pentru amprente dentare; alte compoziții pentru utilizare în stomatologie, pe bază de ipsos	3407.00.00 7106.92.91 7106.92.99 7108.13.10 7108.13.50 7110.29.00
	— aliaje pe bază de aur, argint și paladiu, folosite exclusiv în stomatologie	3701.10.10 2207.20.00 3808.40.90
	— plăci și filme fotografice pentru folosință medicală, dentară sau veterinară	
	— alcool sanitar	
	— dezinfectanți	
	— vată, tifon, bandaje și articole similare (pansamente, plasture, cataplasme etc.), impregnate sau acoperite cu substanțe farmaceutice sau condiționate pentru stocarea în scopuri medicale, chirurgicale, dentare sau veterinare	

Nr. crt.	Denumirea categoriei de produse	Poziția tarifară
	– reactivi compuși de diagnostic sau de laborator, altele decât cele de la poziția nr. 30.02 sau 30.06	3822.00.00
	– mănuși pentru chirurgie	4015.11.00
	– măști chirurgicale	6307.90
		8421.39.30
	– sticlă de laborator, sanitară sau farmaceutică, chiar gradată sau calibrată	70.17
	– sterilizatoare medico-chirurgicale	8419.20.00
	– ambulanțe	87.03
	– vehicule autoradiologice, chirurgicale, care dentare	87.05
	– lentine corectoare pentru ochelari	9001.30.00
		9001.40.41
		9001.40.49
		9001.40.80
		9001.50.41
		9001.50.49
		9001.50.80
	– rame și monturi de ochelari	90.03
	– ochelari de corecție	9004.90.00
	– termometre medicale și veterinare	9025.11.91
	– părți și accesorii ale mașinilor, aparatelor, instrumentelor cu destinație medicală, chirurgicală, dentară sau veterinară	9033.00.00
	– spectrometre, spectrofotometre și spectrografe care folosesc radiații optice (UV, vizibile, IR)	9027.30.00
	– fotometru pentru determinarea hemoglobinei și glucozei în sânge	9027.50.00
	– microcuvă de unică folosință pentru fotometre medicale	9027.90.90
10.	Îngrășăminte chimice și minerale, insecticide, fungicide și erbicide	31.02
		31.03
		31.04
		31.05
		3808.10
		3808.20
		3808.30.11
		3808.30.13
		3808.30.15
		3808.30.17
		3808.30.21
		3808.30.23
		3808.30.27
11.	Uniforme școlare pentru copiii din învățământul preșcolar și primar	
	a) Costume, compleuri, seturi, salopete cu bretele, pantaloni, sacouri, rochițe, șortulețe	61.03
		61.04
		62.03
		62.04
	b) Cămăși și bluze	61.05
		61.06
		62.05
		62.06
	c) Obiecte de acoperit capul	65.05
12.	Articole de îmbrăcăminte și încălțăminte pentru nou-născuți	3926.20
		4818.40.91
		4818.40.99
		5601.10
		61.11
		62.09
		65.05
13.	Proteze și produse ortopedice (proteze articulare, aparate de ortopedie, inclusiv centurile și bandajele medico-chirurgicale, cârje, fotolii rulante și alte vehicule similare pentru invalizi; articole și aparate pentru fracturi; proteze oculare; stimulatori cardiace; aparate pentru facilitarea auzului la surzi; alte aparate care se poartă, se duc în mână sau se implantează în organism pentru compensarea unor deficiențe sau infirmități)	87.13
		9021.11.00
		9021.19
		9021.30
		9021.40.00
		9021.50.00
		9021.90

NOTĂ:

Din totalitatea produselor care se încadrează la fiecare poziție tarifară, vor fi supuse cotei de 9% T.V.A. numai acelea care corespund descrierilor din coloana „Denumirea categoriei de produse”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.